

Bu Sorunun Yanıtı Yok...

İçeriği Yazan: [Faruk HAKSAL](#) [1] Zaman: Pzt, 23/04/2012 - 08:28

Ulusal egemenlik, devlet yönetiminin yurttaşların özgür iradeleri ile şekillendiği bir yönetim biçimi.

Bu ülkenin 1919'da başlayan Bağımsızlık Savaşı'nı yapılandırmaya girişen kadro ilk tuğla olarak 1920 yılının Nisan 23'ünde Türkiye Büyük Millet Meclisi'ni Ankara'da toplamışlardı. Bu nokta o kadar önemlidir ki...

Milli mücadeleye verilen bu anlamlı yön o derece değerlidir ki, bizler sözünü ettiğimiz bu anlamın bilincine varamazsak, kurtuluş savaşımızı alelade bir piyade harbinden farkını kavrayamayız.

Ne yazık ki, genç kuşaklara milli mücadele tarihi, "Atatürk memleketi düşmanlardan kurtardı," tekerlemesi içinde anlatılmakta ve o noktada durulmaktadır.

Oysa milli mücadelenin tarihi ve stratejisi, tüm mazlum milletlerin kurtuluşuna giden yolda tüm dünyaya örnek olmuş, rehber bir örnek oluşturmıştır.

Bu örneğin en anlamlı noktalarından birisi, Türkiye Büyük Millet Meclisi'nin zafer kazanıldıktan sonra kurulması yerine, önce milli egemenli sağlamak ve kurtuluş ordusunu, milli iradenin seferber edilmesi ile oluşturmaktır.

Atatürk önce Türkiye Büyük Millet Meclisi'ni oluşturmuş ve Bağımsızlık Savaşı'nı bu Meclis'in yönetmesi ilkesini yürütülen mücadelenin temel eksenine haline getirmiştir.

Kurtuluş ordusunu milli egemenliğin hakim olduğu Türkiye Büyük Millet Meclisi oluşturmıştır. Onun komutanlarını yine bu aynı meclis tayin etmiş, denetlemiş ve stratejisini izlemiş ve özgürce tartışmıştır.

Dikkat edilecek olursa tüm yetki ve irade Meclis'tedir.

Doğal olarak tüm sorumluluk da yine Meclis'tedir.

Meclis ise, "*kayıtsız şartsız millet egemenliği*"nin olduğu devletin en üst kurumudur, organıdır, gücüdür, merkezidir, karargâhıdır.

Meclis her şeydir.

Çünkü, kurulma aşamasındaki yeni Cumhuriyet'te halk egemenli her şeyin üstündedir.

Ankara'daki Meclis, Padişahla yönetim erkini bölüşen bir danışma meclisi değildir.

Devleti yöneten sultanı bir ölçüde denetleyen meşrutiyet yönetiminin bir organı değildir.

Halkın kendi kendisini yönettiği, halk egemenliğinin en üst değer olarak benimsendiği, yönetme yetkisini Tanrı'dan değil, halkın kendisinden alan uygar bir yeni Cumhuriyet'tir.

Henüz Cumhuriyet resmen ilan edilmemiştir ama, gidiş o yöndür; hedef aydınlanma devrimidir, uygarlıktır.

Dolayısıyla özgürlük bu yeni devletin temel şartıdır.

Egemenlik, temel esastır.

İşte 23 Nisan 2012 günü bizler milli devletimize bu şart ve esasın işlendiği günü kutluyoruz.

Bugün bu şart ve esası çevremizde göremiyoruz, öyle mi?

O zaman oturup düşünelim bakalım: Biz nerede hata yaptık?..

Yerelde ne hatalar yaptık?

Genelde ne hatalar yaptık?

Buralara nasıl geldik?

Eğer hep birlikte düşünüp, hep birlikte ayna nedenler üzerinde birleşebiliyorsak ve bu birleşmenin somut örgütsel çatısını onarıp/kurup/tamir edip/ihya edebiliyorsak biz bugünün engellerini aşar, yaranlara kavuşabiliriz.

Peki ya beceremezsek?..

Hayır... Borunun yanıtı yok!

Asla yok.

Faruk HAKSAL

faruk.haksal@politikadergisi.com

Yorumlar

- [İç Siyasa](#) [2]
- [Toplumsal](#) [3]

Kaynak URL (03/05/2024 - 03:34 tarihinde yazdırıldı):

<https://www.politikadergisi.com/makale/bu-sorunun-yaniti-yok>

Bağlantılar:

- [1] <https://www.politikadergisi.com/pd-uye/faruk-haksal>
[2] <https://www.politikadergisi.com/category/icerik-kategorileri/ic-siyasa>
[3] <https://www.politikadergisi.com/category/icerik-kategorileri/toplumsal>